

CZY JEZUS USŁYSZY KIEDYKOLWIEK OD NAS:

„Jezu wspomnij o mnie..”

Łk 23, 35-43/

Postać Chrystusa jest dziś przedstawiona w wymiarze Jego królewskiej godności: Jezus jest Królem Wszechświata. Scena dzisiejszej Ewangelii rozgrywa się na Kalwarii. Nie ma tronu, ale widnieje krzyż. Ludu nie interesuje los skazańca, drwią z niego. Tylko pospolity przestępca uznaje Go za króla. „Jezu wspomnij o mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa”. „Dzisiaj będziesz ze Mną w raju”.

„Dobry łotr” staje się pierwszym obywatelem królestwa Jezusa. Również my, jesteśmy tymi, którzy dziękują Ojcu, ponieważ uwolnił nas spod władzy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna. „Jezus Chrystus jest królem, który miłuje. Jest Królem przez to, że miłuje. Przez to, że miłuje, uwolnił nas od grzechów, bo tylko miłość zdolna jest uwolnić od grzechów. Nie przemienie Jego królestwo. Nie przemienie królestwo prawdy, miłości, łaski i przebaczenia” (św. Jan Paweł II). Patrzmy oczami wiary w kierunku Królestwa Chrystusa, Króla Wszechświata i powtarzajmy słowa: „Przyjdź królestwo Twoje”.

Adam Żak

ŻYCZENIA

**DRODZY ŚPIEWAJĄCY
W NASZYM KOŚCIELE!**

Śpiewacie dla większej chwały Boga!

Dla zbawienia dusz!

Dla zniszczenia grzechu!

Podwójnie się modlicie!

Dziękujemy Wam za to!

Za poświęcony czas na próby.

Za to, że chcecie służyć Liturgii,
w której objawia się żywy
i prawdziwy Bóg!

Niech Jezus i św. Cecylia
wspierają

Pana Organistę Kacpra Gronia
i jego najbliższych.

Kobiety i Mężczyzn ze Scholi św. Józefa,
Dziewczyny i Chłopców
z młodzieżowej Scholi Pallottiego
oraz s. Joannę,

ks. Sylwestra i Dziewczynki
ze Scholi dziecięcej i ich rodziny.

I wszystkich, którzy są odważni
i śpiewają
sami przez mikrofon lub w tłumie,
by umacniać wiarę i wyrazić radość
obecną w sercu.

NADZIEJA ŻYCIA WIECZNEGO

„Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choć- by i umarł, żyć będzie” (J 11 ,25).

Ostatni miesiąc roku liturgicznego to czas, kiedy częściej niż zwykle myślę o tych, którzy odeszli. Wspominam bliskich, których już nie ma obok mnie - ich głosy, uśmiechy, gesty, wspólne rozmowy. Czasem ta tęsknota boli, zwłaszcza gdy przychodzi cisza, a wspomnienia stają się zbyt wyraźne. Ale w tej tęsknocie jest też coś niezwykłego - nadzieja. Nadzieja, że śmierć nie jest końcem, że to nie ostatnie słowo w historii człowieka.

Wierzę, że śmierć jest przejściem. Drzwiami do życia, które się nie kończy. Do Domu Ojca, w którym już nie ma bólu, łez ani rozstania. Kiedy o tym myślę, serce staje się spokojniejsze. Bo przecież Jezus sam przeszedł przez bramę śmierci, by pokazać nam, że za nią czeka życie - prawdziwe, wieczne, pełne światła.

Tęsknię za tymi, którzy byli dla mnie ważni, ale wiem, że oni żyją - tylko po drugiej stronie. I wierzę, że kiedyś znowu się spotkamy. Ta wiara daje sens każdej modlitwie za zmarłych, każdemu zniczowi zapalonemu na grobie, każdej chwili zadumy. Bo to wszystko jest wy-

razem miłości, która nie kończy się wraz z odejściem człowieka.

Patrząc na światła na cmentarzach, mam w sercu przekonanie, że te tysiące płomyków są znakiem nadziei – że życie trwa, że święci i ci, których kochaliśmy, są już blisko Boga, że patrzą na nas z perspektywy nieba. I że my także jesteśmy w drodze.

Listopad uczy mnie, że chrześcijańska nadzieja to nie złudzenie, ale pewność: że Bóg jest wierny swoim obietnicom. On przygotował dla nas miejsce, gdzie znów się spotkamy. A do tego czasu pozostaje nam ufać, kochać i modlić się – z wdzięcznością i spokojem w sercu...

Sara

POMIĘDZY KOŃCEM A POCZĄTKIEM

Kościół ma w sobie niezwykłą mądrość. Nie tylko w tym, że przekazuje nam prawdy wiary, ale także w tym, jak prowadzi nas przez cały rok. Te kilka dni między końcem roku liturgicznego a początkiem Adwentu stały się dla mnie czasem zachwyty.

Między Uroczystością Chrystusa Króla Wszechświata a pierwszą niedzielą Adwentu jest tylko tydzień, a jednak duchowo przechodzimy drogę, która może otworzyć oczy i przemienić serce: drogę od tronu do żłóbka, od chwały do bliskości, od wieczności do codzienności.

Jezus staje przed nami jako Król, któremu „dana jest wszelka władza w niebie i na ziemi” (Mt 28, 18). On naprawdę jest Panem wszystkiego. Nie tylko fragmentów naszego życia, ale całego człowieka, całego świata, całej historii.

Ale jest jeszcze coś: Jezus nie króluje jak władcy tego świata. Nie panuje siłą.

Jego królewskość wypływa z miłości, która zstępuje aż do samego dna ludzkiego życia. I dlatego

Kościół prowadzi nas tą drogą, bo prawdziwa potęga Boga objawia się nie w oddaleniu, ale w uniżeniu.

Nie można zrozumieć Jego królewskiej chwały, jeśli nie zobaczy się Jego człowieczeństwa.

I nie można pojąć głębi Jego bliskości, jeśli nie pamięta się, że to Ten sam, który na końcu czasów będzie naszym Sędzią. A jednak zanim objawił się jako Sędzia, zanim ukazał się jako Król... przyszedł na świat tak, jak my wszyscy przychodzimy. W małości i bezbronności. Bóg, który jest odwiecznym Panem, stał się niemowlęciem. Bóg, którego nie ogarnia niebo, dał się położyć w żłobie. I choć króluje nad wszechświatem, nie jest daleko. Nie jest nieosiągalny. Jest tu, w codzienności, w mojej codzienności, w tym, co dla mnie małe, trudne i zwyczajne.

To jest właśnie zachwycające: Wszechmocny staje się bezbronnym, aby człowiek już nigdy nie bał się Boga.

Adwent nie jest tylko wspomnianiem historii. Adwent jest wejściem w relację z Tym, który na-

prawdę wie, czym jest ludzkie życie. Pismo Święte mówi jasno: „Doświadczony we wszystkim na nasze podobieństwo, z wyjątkiem grzechu” (Hbr 4, 15). To znaczy: Jezus zna trudy pracy. Zna zmęczenie. Zna smak zwyczajnych posiłków. Zna przyjaźń i zdradę. Zna radość i łzy. Zna ludzi dobrych i tych, którzy chcieli Mu zaszkodzić. Zna momenty, w których serce boli, i te, w których serce śpiewa.

On przeszedł przez życie nie jako widz, lecz w każdej sytuacji, która spotyka nas - On był tam pierwszy. I dlatego właśnie On króluje. Nie dlatego, że jest daleko, ale dlatego, że jest najbliżej. Prawda o Chrystusie nie jest tylko do poznania. Ona jest do przyjęcia sercem.

Rok po roku przechodzimy tę samą drogę, aby któregoś razu zrozumieć, że Tron i Żłóbek to nie dwie oddzielne rzeczywistości, ale dwie strony tej samej Miłości.

Może w tym roku, bardziej niż kiedykolwiek, zobaczymy Jezusa

dokończenie na 3 stronie ➤

NIEZMIENNY W CZASIE

Listopad ma w sobie coś wyjątkowego. To miesiąc zadumy, ciszy i refleksji. Dni stają się krótsze, poranki chłodniejsze, a liście spadają z drzew, jakby przypominały, że wszystko w życiu ma swój czas. To właśnie wtedy częściej niż zwykle zatrzymuję się i myślę o przemijaniu.

Patrzę na minione lata i miesiące i widzę, jak wiele się zmieniło. Trzy lata temu ktoś bliski był jeszcze ze mną, mogliśmy rozmawiać, uśmiechać się do siebie,

wspólnie planować. Dziś już go nie ma. Pozostało tylko wspomnienie, fotografia i modlitwa za jego duszę. Czasem myślę też o relacjach, które jeszcze niedawno były pełne dobra, ciepła i serdeczności, a dziś jakby się rozsypały, zniknęły bez śladu. Ktoś miał stałą pracę i spokój ducha, a dziś musi zaczynać od nowa. Inny przeżywa chorobę, samotność, trudności, o których wcześniej nawet nie myślał.

Ten czas listopadowy uświada-

nia mi, jak wszystko na świecie jest kruche i nietrwałe. Że nic nie jest dane raz na zawsze. Ludzie odchodzą, sytuacje się zmieniają a my sami dojrzewamy, uczymy się, czasem upadamy, by potem wstawać i próbować dalej. Ale pośród tego wszystkiego jest Ktoś, kto się nie zmienia...

Bóg.

On jest zawsze ten sam, wczoraj, dziś i na wieki. Jego miłość nie słabnie, nie przemija, nie zależy od czasu ani od naszych zasług.

dokończenie na 4 stronie

w pełni: w Jego chwale i w Jego człowieczeństwie, w Jego królewskim majestacie i w Jego ludzkiej prostocie.

Może właśnie teraz potrzebujemy królewskiego pokoju i czułego dotyku Dziecka.

Adwent nie mówi: „Czekamy na Święta”. Adwent mówi: „Czekamy na Boga, który przychodzi w ludzkim ciele, aby być Emmanuelem - Bogiem z nami”.

To oczekiwanie jest radosne, ale też głęboko czułe.

To czas, w którym warto spojrzeć na życie Jezusa jak na lustro, w którym odbija się nasze życie.

Czas, w którym warto modlić się Ewangelią Jego codzienności: Jego pracą, Jego przyjaźnią, Jego uważnością, Jego miłością. Czas, w którym na nowo możemy odkryć, że On nie jest daleko, nie jest wysoko, nie jest nieosiągalny.

On jest Człowiekiem, który wziął na siebie naszą ludzką drogę, abyśmy Go mogli spotkać na własnej.

Ten, którego czcimy jako Króla, najpierw przyszedł jako bezbronne Dziecko, aby być blisko. I właśnie tu - wśród zachwyty ostatnich listopadowych dni - zaczyna się twoje nowe Boże Narodzenie.

WS

KONKURS

23 listopada, Niedziela Chrystusa Króla

Zadania do wykonania:

1. Przeczytaj uważnie dzisiejszą Ewangelię.
2. Wpisz poprawne odpowiedzi i podpisz się.
3. Wytnij kupon i wrzuć do pudełka, które jest z lewej strony z przodu kościoła.

1. Co podawali Jezusowi żołnierze?

KUPON 12

Odp:

2. Jaki był napis nad Jezusem?

Odp:

Imię i nazwisko:

Szkoła i klasa:

NIEZMIENNY W CZASIE

On trwa. Tak samo kochał mnie wtedy, gdy byłem pełna wiary i sił, jak i wtedy, gdy czasem trudno było mi się modlić. Tak samo czeka na mnie, gdy jestem daleko, jak i wtedy, gdy starałam się iść za Nim każdego dnia.

Ta świadomość daje mi pokój. W świecie, w którym wszystko się zmienia, On pozostaje niezmienny. I to właśnie w Nim mogę odnaleźć trwałość, sens i nadzieję. Bo choć czas płynie, a wszystko wokół przemija, Boża miłość trwa na wieki.

dokończenie
z 3 strony

„Jezus Chrystus - ten sam wczoraj i dziś, i na wieki”
(Hbr 13,8).

Emilia

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dzisiejsza Uroczystość Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata kończy kolejny rok liturgiczny. Jest to także patronalne święto warszawskiej Prowincji księży i braci pallotynów. Dziękujemy za modlitwę, szczególnie o nowe i święte powołania do służby Bożej.
2. Wypominki i różaniec za zmarłych codziennie w listopadzie o godz. 17⁰⁰, w środę o 17⁰⁰.
3. We wtorek, 25 listopada, dzieci i młodzież zapraszamy wraz z rodzicami na bal andrzejkowy, który odbędzie się w kawiarence w godzinach 17⁰⁰ - 20⁰⁰. W programie gry i zabawy z nagrodami oraz muzyka grana przez DJ'a. Dochód przeznaczony jest na wakacyjny wyjazd Scholi dziecięcej do Zakopanego.
4. W środę, 26 listopada, na godz. 19⁰⁰ zapraszamy wszystkie dzieci na Mszę świętą wypominkową z zapalaniem świec za naszych bliskich zmarłych. Dzieci, które planują w środę przybyć, prosimy, by dziś wzięły kartę wypominkową i wrzuciły ją do pudełka przy „Anielskim Przewodniku” 5 minut przed rozpoczęciem Spotkania wypominkowego.
5. W przyszłą niedzielę, 30 listopada, rozpoczynamy Adwent i nowy rok liturgiczny i duszpasterski pod hasłem „Uczeniowie-misjonarze”.
6. U Pana Organisty Kacpra Gronia można zapisać się na zdjęcia z patriotycznego spotkania seniorów. Koszt sześćdziesięciu wydruków w formacie 10x15cm w ozdobnej kopercie to 25 zł.
7. Dziękujemy Skautom Europy za uporządkowanie terenu przy naszym kościele z liści.
8. W sobotę, 15 listopada, zakończył się remont generalny naszych dzwonów. Najbliższe „face inwestycyjne” będą przeznaczone na spłatę tego kosztownego i pilnego pod względem bezpieczeństwa dzieła.
9. „Bóg zapłać” za wszystkie ofiary składane na potrzeby naszego kościoła i Wspólnoty Kościoła Świętego na świecie. Ostatnio zatroszczyliśmy się o chrześcijan z Betlejem, z pogrążonego w wojnie Kijowa; wsparliśmy budowę Sanktuarium Świętości Życia w Łodzi, zdolną i ubogą młodzież z Fundacji, która jest żywym pomnikiem św. Jana Pawła II oraz nasze pallotyńskie Seminarium w Ołtarzewie. Pamiętajmy, że w ten sposób wypełniamy piąte Przykazanie kościelne, które mówi o trosce o naszych braci i siostry, którzy są w potrzebie. Cieszymy się ogromną wrażliwością serc naszych Parafian i tym, że wspierają Kościół Święty na całym świecie swoim cierpieniem, modlitwą i – w miarę możliwości, a Najubożsi nawet ponad swoje możliwości – darem materialnym. Dobro zawsze do nas wraca. Do nas – do całej naszej Parafii.
10. W ubiegłą niedzielę ks. Kazimierzowi Stasiakowi SAC towarzyszyli klerycy z II roku: Mikołaj i Tomasz. Dziękujemy im za umocnienie nas Bożym Słowem. Zwrócili uwagę na to, że wzrastają ku kapłaństwu w ostatnim pallotyńskim seminarium w Europie oraz że uwolnienie całego świata od grzechów przez Jezusa było zapowiadane przez proroków dużo dużo wcześniej, a i tak spotkało się i nieustannie spotyka z obojętnością. Mocne dla nas słowa do medytacji.

II TYDZIEŃ PSAŁTERZA | Niedziela 2 Sm 5, 1-3; Ps 122; Kol 1, 12-20; Łk 23, 35-43 | Poniedziałek, św. Andrzeja Dung-Lac Dn 1, 1-6.8-20; Psalm - Dn 3; Łk 21, 1-4 | Wtorek, św. Katarzyny Aleksandryjskiej Dn 2, 31-45; Psalm - Dn 3; Łk 21, 5-11 | Środa Dn 5, 1-6 13-14.16-17.23-28; Psalm - Dn 3; Łk 21, 12-19 | Czwartek Dn 6, 12-28; Psalm - Dn 3; Łk 21, 20-28 | Piątek Dn 7, 2-14; Psalm - Dn 3; Łk 21, 29-33 | Sobota Dn 7, 15-27; Psalm - Dn 3; Łk 21, 34-36 | 1. Niedziela Adwentu Iz 2, 1-5; Ps 122; Rz 13, 11-14; Mt 24, 37-44

Kontakt: ul. Młodzianowska 124, tel. 48 366 81 03, mojaparafia@gmail.com, mojaparafia24.pl **Redakcja:** Jadwiga Kulik, Elżbieta Dębała, Małgorzata Sar, Emilia Siek-Cichoń, Zuzanna Cichoń, Adam Żak, Bartłomiej Paduch, ks. Paweł Śliżewski SAC